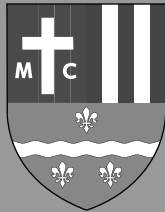

6. studenoga 2017. Lk 14, 12-14 Melanija, Leonard, Vedran, Sever	<i>Ne pozivaj na gozbu svoje prijatelje, nego siromahe i sakate.</i>
7. studenoga 2017. Lk 14, 15-24 Lazar, Engelbert, An elko, Baldo	<i>Izi i na putove i pozovi prosjake, slijepce i hrome da mi se napuni kuća...</i>
8. studenoga 2017. Lk 14, 25-33 Gracija, Klaudije, Bogdan, Bogoljuba, Ivan Duns Scot	BLAŽENI GRACIJE KOTORSKI, redovnik <i>Tko se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.</i>
9. studenoga 2017. Iv 2, 13-22 Vitimir, Vito, Gabrijel	GODIŠNJICA POSVETE LATERANSKE BAZILIKE - BLAGDAN <i>Govorio je o hramu svoga tijela.</i>
10. studenoga 2017. Lk 16, 1-8 Leon, Lav, Lavoslav, Demetrije	Spomendan - SVETI LEON VELIKI, papa i crkveni naučitelj <i>Sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.</i>
11. studenoga 2017. Lk 16, 9-15	Spomendan - SVETI MARTIN TOURSKI, biskup <i>Ako ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti?</i>
12. studenoga 2017. Jozafat, Emilijan, Milan	32. NEDJELJA KROZ GODINU Mudr 6,12-16 Ps 46,2-3.5-6.8-9 1 Sol 4,13-18 Mt 25, 1-13 <i>Evo zaru nika, iziđite mu u susret!</i>

20

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

5. studenoga 2017.

Godina XVI.

Broj 50 (830)

31. nedjelja kroz godinu

Prvo čitanje: Mal 1,14b-2,2b.8-10
Ps: 131,1-3
Drugo čitanje: 1 Sol 2,7b-9.13
Evanđelje: Mt 23,1-12

PAPA LEON I. VELIKI

Sveti Leon se rodio svršetkom IV. stoljeća u pokrajini Toskani. Bio je odličan poznavalac rimske književnosti, govorništva, teologije, pa i drugih znanosti. Papom je postao 440. godine naslijedivši Siksta III. u veoma teškom trenutku crkvene povijesti. Crkva je bila razdirana herezama iznutra, a navalama Barbara izvana. Bilo je to razdoblje seobe naroda. U profanoj je povijesti papa Leon I. postao velik po svom upravo udesnom i dramatičnom susretu s Atilom, vođom Huni, kojega je uspio odvratiti od Rima. Povjesničari danas tvrde da se praznovjerni ratnik Atila stvarno prestrašio Božje srdžbe, s kojom mu se zaprijetio papa.

Iz povijesnih spisa znamo da je papa Leon I. imao veoma visok pojam o svojoj papinskoj službi i odgovornosti te da je u sebi znao utjeloviti dostojanstvo, vlast i brigu Petra, poglavice apostola. Unatoč svome strogom i ozbiljnom velikosvećeničkom držanju znao je ipak sačuvati i ljudsku toplinu, osjećajnost što zrači iz njegovih 96 govora te iz 173 sačuvana pisma. Naročito njegove homilije odaju pastira duša koji je sav bio predan duhovnome dobru povjerenog mu stada. On svojim ovcama govori pristupačnim jezikom i riječima, prenoseći svoje misli u jasne, trijezne i prikladne izraze, koji su vjerniku pomoć i da bolje živi prosvjetljenim kršćanskim životom. Pisma mu pak odaju visoko kultiviran stil, a bila su vjerojatno upravljena ljudima više kulture. U povijest dogmi Leon je ušao svojom glasovitom Dogmatskom poslanicom Flavijanu u kojoj iznosi jasan nauk o hipostatskoj uniji. Kad se ta poslanica god. 451. pročitala na Kalcedonskom saboru, saborski su oci s oduševljenjem izjavili da je na Leonova usta progovorio sam Petar. Taj su dokument mnogi smatrali da je pisan pod nadnaravnim nadahnućem.

Papa Leon I. Veliki je umro nakon 21 godine pontifikata, 10. studenoga 461. godine.

VJERUJEM LI U ŽIVOT VJERE NI?

Liturgijska čitanja ove nedjelje možemo svesti na zajednički nazivnik: vjera u život, vjera u susret s Bogom s onu stranu ovoga života.

U prvom čitanju starozavjetni se pobožnik Job osjeća ostavljenim i neshvaćenim i od svojih najmilijih. No, unatoč tome svemu, Jobova je vjera nepokolebljiva, on ne dopušta da se za patnju, nevolju i muku uvijek osuđuje uvijek, nego to ostavlja Božjoj tajni. Istodobno ispovijeda neustrašivu vjeru u Boga izbavitelja, Boga kojega treba gledati kad završi ovozemaljski život.

U drugom čitanju Pavao se obračunava s rimskim kršćanima, sa sigurnošću u Isusove otkupiteljske smrti za sve ljude, i to ljude grešnike. To je nada koja ne razočarava. Pavao svjedoči da kršćaninov život koji se oblikuje prema Isusovom životu ne može propasti, da nas Isusova smrt izmiruje s Bogom o kojemu uvijek mislimo da nam želi loše i da će nas upropastiti. Slijediti Isusa znači imati nadu da ćemo biti u Božjoj blizini i nakon zemaljskom životu, u kojemu uza svu grešnost, slabost i krhkost trebamo napredovati u dobru.

U odlomku Ivanova evanđelja, govori se o Isusovom obećanju svojim učenicima da nitko tko vjeruje u njega neće propasti nego će uskrsnuti u posljednji dan. Vjerovati u tom kontekstu ne znači samo riječi pristajati uz Isusa, nego i djelima ljubavi i milosrđa prema bližnjima to pokazivati iz dana u dan. Nitko neće biti izgubljen. Ako bismo živjeli iz sigurnosti ove vjere, onda bismo mnogo radosnije živjeli na ovoj zemlji. Ne bi bilo među nama toliko muke, nevolje, strahova, nervoze, ljubomore, smicalica, konkurencije i takmičenja. Ako bismo živjeli s pouzdanjem da nijedan naš sin, nijedno naše dobro djelo nije izgubljeno, premda nije možda vidljivo, mi bismo bili blaženiji i sretniji ljudi.

U mjesecu studenom se na poseban način spominjemo i svojih pokojnih. Sve su smrti i odsutnosti naših pokojnih na neki način propovijedi za nas žive. Vjera u Isusa Krista od nas traži da se ne zadržavamo na grobovima, uz smrt, nego da odvažno krenemo u svakodnevno darivanje drugima. Nemamo vremena odgađati opredjeljenje za Isusa jer tako smo samo na gubitku budući i smo propustili uiniti mnogo dobra. Moramo se izvući iz očajne i smrtno tame, ne smijemo se povoditi i pristajati na ponude raznovrsnih plašitelja smrtnim strahom koji unose depresiju i prazninu. Vjera nas uči da molimo za druge, ali da ne pomišljamo kako mi „izvlačimo“ iz istilišta duše i spašavamo ih, nego da u vjeri ostavimo Bogu konani sud te da sa sigurnošću, nepokolebljivo, živimo plemenit život ovdje na zemlji. Isus nam je objavio da kod našega Oca ima mnogo stanova i On ne želi da nitko bude izgubljen. Smrt, bolest, nevolja, gubici, nisu posljednja riječ, nego dio života. Zato nam se valja zauzimati za život i radovati se životu.